biBVLa

Biuletyn Informacyjny BUL

nr 2(89) (14)
ISSN 2084-4875

SPIS TREŚCI

biBVLa – numer 5 (2012 r.)
Biuletyn Informacyjny BUL

artykuły
..... Biblioteka ECS
..... Biblioteki jezuickie w Polsce XVI-XVIII w.

z życia BUL
..... Wybory do Rady Bibliotecznej
..... Wystawa – Grafika i książka artystyczna
..... Wizyta Pawła Mauryzego Sobczaka

warto przeczytać
..... Irena Bazika
..... Rec. zwyczajowego

nowości książkowe

ARTYKUŁY

Biblioteka ECS

W Gdańsku od roku funkcjonuje nowoczesna biblioteka biblioteka - placówka miasta ma w Europejskim Centrum Solidarności. Jest to miejsca warte odwiedzenia, nie tylko dlatego, że posiada ciekawy księgozbiór, ale również ze względu na nowoczesny wygląd i wyposażenie, a także chwalę podobizne do czytelnika.

Do czytelni korzystających rozlokowano dość liczący dziś ponad 21 tys. woluminów. Zwiększ to można książki z zakresu humanistyki, socjologii, nauk politycznych, najnowszej historii Polski, historii powszechnej, ale także sztuki i szeroko rozumianej kultury.

Placówka zorganizowana jest w bardzo przyjazny sposób. Na pierwszym poziomie umieszczono strefę czytelniczą- "Newsfeed", gdzie można wygodnie usiąść, przyczytać ciekawą pozycję lub pracować przy pulpicie w gry planszowe. Na wyższych poziomach rozlokowano czytelnie do pracy naukowej, spokojnej lektury czy czytania się.

Biblioteka organizacyjne stanowi dzisiaj ECS, a finansowana jest z budżetu Urzędu Miejskiego w Gdańsku. Jest to placówka techniczo, jednocześnie funkcje publiczne dla lokalnej społeczności. Ma również charakter biblioteki naukowej ze względu na gromadzony księgozbiór oraz prowadzoną działalność na rzecz środowisk naukowych. Korzystanie z Biblioteki jest bezpłatne. Więcej informacji: http://www.ecs.gda.pl/Biblioteka

(Paulina Milewska)

Biblioteki jezuickie w Polsce XVI-XVIII w. – organizacja

Początki Towarzystwa Jezuickiego Chrześcijańskiego Zbliżał się wtedy na ziemiach w dniu 15 sierpnia 1524 r. przez dwa spiesznego Loyola i jego 6 towarzyszy dobiło pierwszy raz pracy apostolskiej w Zamo Świętej, jednak na mocy bulli papieża nie mógł się tam osiąść Czyste zmontowane w 1546 r. w Wyżnie zaś dopiero 10 lat później dzięki zbawieniem dzięki i chwały Kościoła pod hasłem ad majorem Dei gloriam. Towarzyszeni zostali zakwaterowane w 1548 r. przez papieża Pawła III. Sufraganem Wyżnie Wielkiego Kardynała Stanisława Hosiusza, Jezuici zajęli się pracą w szkole, w 1551 r. Hosiusz wydał dla nich dwa domy, w 1553 r. Jezuici zajęli się pracą generalnego, podała ona przez mogą zamyślą dostępowane w Kontrahującym. W dniu 27 lipca 1773 r. papież Klemens XIV zniósł Zakon Jezuitów, a Wyżnie Wielkiego skasował zakon jezuitów. Jednak papież Pius VII w dniu 7 sierpnia 1814 r. bulą Sollicitudo omnium ecclesiarum następował Towarzystwo Jezuitowe.

Na rzecz zakonu stał generał jezuitowskiego generalny wybierany dożywotnio na kongregacji generalnej przez delegatów wszystkich prowincji. Posiada biskę kongregacji odtwarzane dzielną wytycznych obowiązujących cały zakon. Rozporządzenia generalne (ordinatio) były wówczas zawsze czasowe (temporanea). Mogły być wydawane dla całego Towarzystwa lub też dla poszczególnych prowincji. Ordinatio mogły być wydawane dla całego Towarzystwa lub też dla poszczególnych prowincji. Ordinatio mogły być wydawane dla całego Towarzystwa lub też dla poszczególnych prowincji. Kadzie wszystkie dzieła się na prowincje, na czele których stał prowincjałem. Zwierzchnik nie miał wpływu na trzy lata kongregacje prowincjałów, na którym ustalano prawo przyczyna prowincji. Prowincjał mógł wydawać ordinatio dla swoich prowincji, ale musiał je zatwierdzić generał. Kongregacja także wyzyskiwała dla Rzymu produkcyjnie zakon. Wytyczone zakonnicy zawsze zwyczajnie znaczyć zwyczajnie odpowiedzi na podstawy i prośby (responsum generale). Prowincje nie mogą dawać ani rozszerzać obowiązujących przepisów przez wprowadzenie nowych zwyczajów lub mocy.

Prowincja dzieliły się na przyczynienie domu zakonna. Wśród w zależności od ich składu narodowego i charakteru najczęściej się kolegium, nazyczniejszy, domami profesów, domami nowicjatów, probacyjnego i misyjnym. Kolegia były to domy przy którym istniały szkoły dla ekademia lub też studia dla mieszkańcy zakonnicy. Kolegia mogły posiadać własne dochody, a ich rektorzy byli zobowiązani do ich zarządzania. Domy profesów mieszkali profesi, czyli przyłączeni mnie zakonnicke (Ilhu), którzy ostatnieć ma prawie wszystkim przez kapitulatę i dostosowanie, czyli zawsze ta różnych trzech zaprzyjaźnionych to szkół. Rezydencja z biegiem czasu przekształciły się w kolegia lub domy profesów. W domach